

Sygn. akt: I C 969/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A we W.

przeciwko A. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. B. na rzecz powoda (...) Bank S.A we W. kwotę 17 008,66 zł (siedemnaście tysięcy osiem złotych 66/100), z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP, poczynając od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty z tym, że wysokość odsetek nie może przekraczać maksymalnych odsetek za opóźnienie;
2. nie obciąża pozwanego A. B. kosztami postępowania sądowego na rzecz powoda (...) Bank S.A we W..

SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Sygn. akt: IC.969)17 Uzasadnienie

Powód (...) Bank S.A. we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. B. kwoty 17008,66 złotych, z odsetkami umownymi w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej 4-krotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP, poczynając od dnia 24 listopada 2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 9 listopada 2012 roku zawarł z pozwanym umowę kredytu nr (...). Pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i w regulaminie. W związku z nieuregulowaniem przez pozwanego zaległości pismem z dnia 16 listopada 2016 roku umowa została pozwanemu wypowiedziana.

Powód podał, że na wymagane roszczenie składają się: kapitał w wysokości 15289,31 złotych, odsetki umowne w wysokości 828 złotych i odsetki karne w wysokości 891,35 złotych.

Pozwany A. B. wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że dochodzona kwota przez powoda jest za wysoka. Podał, że w miarę swoich możliwości spłacał zadłużenie. Wniósł również o rozłożenie spłaty zasądzonej kwoty na raty po 100 złotych miesięcznie w razie uwzględnienia powództwa. Podał, że nie jest w stanie płacić wyższych rat.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 9 listopada 2012 roku pozwany A. B. zawarł z powodem (...) Bank SA umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 21.481,19 złotych. Umowa została zawarta na okres od 9 listopada 2012 roku do 15 listopada 2015 roku a spłata kredytu została rozłożona na 60 rat po 559,05 złotych miesięcznie.

Początkowo przez pierwsze 3 miesiące pozwany regulował w terminie raty miesięczne po 559,05 złotych a w dalszym okresie płacił różne kwoty i nieregularnie.

Ponieważ pozwany nie wywiązywał się z umowy kredytu, pismem z dnia 5 kwietnia 2016 roku powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia oraz postawił całą należność z tytułu niespłaconego kredytu w stan natychmiastowej wykonalności.

Pozwany A. B. od 2004 roku choruje na schizofrenię paranoidalną i leczy się w Poradni Zdrowia Psychicznego. Nie został ubezwłasnowolniony całkowicie lub częściowo. Pozwany mieszka z rodzicami i nie ma własnych nieruchomości. Ma przyznane świadczenie rentowe w wysokości brutto po 750 złotych miesięcznie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w G.. Na utrzymaniu ma 7-letniego syna, na rzecz którego łoży alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie.

Na wniosek wierzyciela (...) Bank S.A. we W. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kwidzynie M. L. prowadzi przeciwko dłużnikowi A. B. postępowanie egzekucyjne w sprawie Km.1128)17, w której zostało zajęte świadczenie rentowe dłużnika.

(odpis umowy kredytu z 9.11.2012 roku k.26-33, odpis pisma z dnia 5.04.2016 roku o wypowiedzeniu umowy kredytu k.25, zestawienie należności z kalkulacją odsetek k.53-61, zaświadczenie lekarskie k.69, zaświadczenie z ZUS o wysokości renty k.73, dowody wpłat alimentów k.74-75, akta egzekucyjne Km.1128)17).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz na podstawie przesłuchania pozwanego.

Powyższy stan faktyczny jest poza sporem.

Sąd uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód wykazując wysokość dochodzonego roszczenia przedstawił zestawienie należności z kalkulacją odsetek za zwłokę i zestawieniem spłat kredytu za okres od 9 listopada 2012 roku do 18 grudnia 2017 roku. W dochodzonej należności uwzględnione są zatem spłaty rat kredytu przez pozwanego, które to raty w kwotach po 559,05 złotych zostały przez pozwanego wpłacone w dniach 14.12.2012 roku, 15.01.2013 roku, 15.02.2015 roku. W następnym okresie pozwany wpłacał raty pożyczki nieregularnie i w różnych kwotach a od grudnia 2015 roku do maja 2016 roku nie spłacał w ogóle rat pożyczki. Dopiero 13 maja 2016 roku została wpłacona kwota 1262,74 złote a w dniach 16 lipca 2016 roku i 24 marca 2017 roku zostały wpłacone przez pozwanego kwoty po 150 złotych i 100 złotych.

Pozwany natomiast nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczności wpłat innych kwot na poczet umowy kredytu.

Sposób wyliczenia przez powoda dochodzonej kwoty nie budzi żadnych wątpliwości. Należy przy tym zaznaczyć, że pozwany nie zakwestionował przedstawionego przez powoda zestawienia należności z kalkulacją odsetek za zwłokę i zestawieniem wpłat dokonanych przez pozwanego.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty po 100 złotych miesięcznie.

Jak podał pozwany nie jest on w stanie płacić wyższych rat. Świadczenie rentowe pozwanego w wysokości 750 złotych brutto miesięcznie zajęte jest przez komornika sądowego a pozwany ze względu na chorobę psychiczną nie pracuje. Ma na utrzymaniu również 7 letnie dziecko. Nie posiada również majątku nieruchomego ani dochodów z innych źródeł.

W sumie pozwany pozostaje pod opieką i na utrzymaniu rodziców, z którymi zamieszkuje.

Zgodnie z przepisem art. 320 kpc. „ W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia”.

Niewątpliwie ciężka sytuacja materialna i rodzinna pozwanego stanowi szczególnie uzasadniony wypadek ale nie można zapominać o tym, że wyżej cytowany przepis ma za zadanie umożliwienie spłaty świadczenia ratami w rozsądnym czasie.

Raty po 100 złotych miesięcznie nie obejmowałyby kapitału i odsetek w ten sposób aby zadłużenie stopniowo się zmniejszało. Przy rozłożeniu na raty po 100 złotych miesięcznie dług ciągle by narastał. Pozwany natomiast nie jest w stanie płacić wyższych rat.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 69 ust.1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – prawo bankowe (Dz.U. z 2015 roku, poz.128) orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 102 kpc. w brzmieniu „ w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami”.

Zdaniem Sądu opisana wyżej sytuacja materialna i rodzinna pozwanego daje podstawy do nie obciążania go kosztami postępowania sądowego na rzecz powoda.